

Porro quot in Seleuciana Diocēsi essent prouinciæ, Metropoles, sedes-
que Episcopales prorsus ignoratur, nec mirum, cum regionum extra Ro-
manum Imperium sitarum vix vlla Notitia Ecclesiastica ad nos peruenerit.
Vnum discimus ex Sozomeno, non paucos in Persarum Imperio, quo Se-
leuciam collocat, Episcopos fuisse, dum martyria Christianorum in Persia
sub Sapore describens ait. [Eodem die centum alios quoque, qui erant
in carcere, rex itidem obtruncari iubet. Ad extremum Symeonem, cum cæ-
terorum omnium mortem oculis aspexisset, trucidari. Horum pars Episco-
pi, pars Presbyteri, pars ex alio Clericorum ordine fuerunt.] Nec tamen est
quod asseuerem hacce in regione ab Ecclesiæ incunabulis plures prouincias
Ecclesiasticas fuisse, cum non nisi sub Honorio & Theodosio à Marutha Me-
sopotamiæ Episcopo, vt scribit Socrates, fides Christiana incrementa ma-
gna suscepit, & tunc solum in ea plures prouincias Ecclesiasticas sub Se-
leuciensis Primatis regimine institutas fuisse probabile sit.

De Cypro Insula vna superest discutienda controuersia. [Hanc, inquit
Marcellinus, inter municipia crebra, vrbes duæ faciunt claram, Salamis &
Paphus, altera Iouis delubris, altera Veneris templo insignis. Tanta, tamque
multiplici fertilitate abundat rerum omnium eadem Cyprus, vt nullius ex-
terni indigens adminiculi indigenis viribus, à fundamento ipso carinæ ad
supremos vsque carbasos ædificet onerariam nauem, omnibusque arma-
mentis instructam mari committat.] Hæc licet ab initio Antiocheno Pa-
triarchæ in omnibus subiecta fuerit, sicut aliæ Orientis prouinciæ, attamen
Cyprij habita ratione tempestatum, propter quas in hyeme non nisi cum pe-
ricula mare trajici poterat, se ex hoc immunes ab authoritate Antioche-
ni Patriarchæ ostendere conati sunt, quod tres Episcopi Constantiæ Me-
tropolis, qui sibi inuicem successerant, à nullo fuerant ordinati, præterquam
à Suffraganeis huius prouinciæ Episcopis. Addebāt quod non à B. Petro, sed
à B. Barnaba, cuius corpus, vnà cum Euangelio S. Matthæi pectori imposito,
& S. Barnabæ manu descripto, in Insula repertū fuerat, Euāgeliū accepissent.
Hisque rationibus suadere tentarunt Patribus Concilij Ephesini
illam à tempore Apostolorum viguisse, quamuis à dicta ratione primum ori-
ginē duxisset. Ipsi tamen vix fidem adhibentes, in eorum fauorem Decretum
istud conditionatum statuerunt. [Quoniam cōmunes morbi maiore egent
remedio, eo quod maius damnum afferant, si non est vetus mos, quod Epif-
copus Antiochenus ordinet in Cypro, sicut libellis & proprijs vocibus do-
cuerunt religiosissimi viri, qui ad sanctam Synodum accesserunt, habebunt
ius suum intactum & inuiolatum, qui sanctis in Cypro Ecclesijs præsent,
secundum Canones sanctorum Patrum & Veterum consuetudinem, per se
ipsos ordinationes religiosissimorum Episcoporum facientes.] Sic litem
hanc absolutè non definierunt Ephesini Patres, nec immeritò equidem, cum
ex Arabica Nicænorum Canonum collectione euidenter pateat, olim Ar-
chiepiscopum Cypri non nisi à Patriarcha Antiocheno, vel saltem ex eius
consensu ordinatum fuisse. Hæc habet: [Si Episcopus Cypri diem suum in
hyeme obierit, & populi non potuerint propter tempestatem maris mittere
Antiochiam, vt Patriarcha Antiochenus eis ordinet Archiepiscopum in lo-
cum mortui, debent scribere ad Patriarcham, & petere, vt vnus aliquis fiat
Archiepiscopus, quem ipsi desiderant: neque debet hoc prohibere Patriar-

a Sozom. hist. Eccl.
lib. 2. cap. 8.

Συμμενίω δὲ τὸ τοῦ
ἀρχιεπισκοπικῶν σε-
λευκίας, καὶ κτησι-
στῶντος τῶ ἐν Περσί-
ᾳ βασιλευσάντων πο-
λεων.

b Id. ibid. cap. 91.

Κατὰ δὲ τὸ αὐτῶν
ἱμέραν ὁμοίως ἀναι-
ρεθίμια πρὸς τὰ χ-
θόνων καὶ ἄλλοι ἐκείτων
ἐκ τῶ δὲ μαθητῶν
ὄντες, τελευταίον δὲ
αὐτοῖς ἐπισφραγίσαν-
τες, καὶ τῶν
συμμενίω δὲ πατρῶν
ἀναγὰν διασώμα-
τον. ἥσαν δὲ πούτων
οἱ μὲν ἐπισκοπῆς, οἱ δὲ
προσβύτεροι καὶ ἄλ-
λοι ἄλλων κληρικῶν
ταξίματων.

c Socrat. li. 7. cap. 8.

Εκ τούτου παρὰ
πρώτης δὲ χριστιανί-
σμος ἐπὶ λατύνετο.

VII.

AN PATRIAR-
CHÆ ANTIO-
CHENO CY-
PRVS SVBIE-
CTA FVERIT.
d Ammianus Mar-
cellin. lib. 14.

e Conc. Ephes.
Act. 7.

Ὅταν ἐπειδὴ τῶ
κοινῷ πάντων μίσητος
ᾗται ὁ διατριπίας,
ὡς καὶ μίσητος ὁ ἐλά-
βω φέρωντα, καὶ μά-
λιστα, ἐν μὴ δὲ ἐδὲς ἀρ-
χάων περιχαλούον-
των, ὡς δὲ ἐπισκοπῶν
καὶ ἀντιπρὸς πρὸς
ἐν Κύπρῳ περὶ τῶν
χριστιανῶν καὶ διὰ
τῶν λείων, καὶ τῶν
καίων φωνῶν ἐδὲς ἀ-
ξίαν οἱ ἐν λατρίᾳ τοῖς
αὐτοῖς, οἱ δὲ προσ-
δόν τῇ ἀγία συνόδῳ
πυθισμένοι, ἐξέστει-
λάν τε ἀντιπρὸς καὶ ἀξί-
αν, οἱ δὲ ἀγίων ἐν-
κλησιῶν τῶν καὶ Κύ-
προν προσεσώτες, καὶ
τῶν καίων τῶν ὁσίων
πατέρων, καὶ τῶν
καίων συνήθειαν, δι-
ἐλάντων τῶν χριστι-
ανῶν τῶν ἐν λατρίᾳ
των ἐπισκοπῶν πει-
σώμενοι.

f Can. 37. Arab. Nic.